DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 23. MARTS 1977 [1]

Gervais-Danone AG mod Hauptzollamt München-Mitte (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof)

Sag 86/76

Sammendrag

Fælles toldtarif — varebetegnelse — tilberedte næringsmidler hovedsageligt bestående af mælkefedt — toldposition 21.07

I den fælles toldtarif henhører tilberedte næringsmidler, der hovedsageligt består af mælkefedt, under toldposition 21.07, hvorfor de ikke kan være omfattet af position 15.13.

I sag 86/76

angående en anmodning, som i medfør af EØF-traktatens artikel 177 er indgivet til Domstolen af Bundesfinanzhof for i den sag, som verserer for den nævnte ret mellem

GERVAIS-DANONE AG, München

og

HAUPTZOLLAMT MÜNCHEN-MITTE,

at opnå en præjudiciel afgørelse

— vedrørende fortolkningen af visse bestemmelser i den fælles toldtarif, herunder navnlig af position 15.13,

— og eventuelt vedrørende gyldigheden af Kommissionens forordning (EØF) nr. 496/69 af 18. marts 1969 (EFT 1969 (I), s. 100; org.ref. JO L 67, 1969, s. 7) om tarifering af varer under position 21.07 F VIII og IX i den fælles toldtarif,

afsiger

1 — Processprog: Tysk.

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af: afdelingsformanden A. M. Donner, dommerne J. Mertens de Wilmars og G. Bosco,

generaladvokat: J.-P. Warner
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og de indlæg, der er indgivet i henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF's Domstol, kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og skriftvekslingen

1. Hovedsagen angår tariferinger af blandingen af fedtstoffer, der i flere partier er indført fra Schweiz af selskabet »Gervais-Danone AG« i München mellem de 20. december 1968 og den 22. marts 1969.

I toldpapirerne er varen af importøren betegnet som »compound lard« med angivelse af følgende sammensætning:
- for de to første indførte partier,
  85 % rent smørfedt (99,5 %)
  10 % raffineret talg af hornkvæg
  5 % sesamolie;
- for de øvrige partier,
  85 % smørfedt
  5 % kvark
  5 % skummetmælkspulver
  5 % raffineret talg af hornkvæg

De kompetente toldmyndigheder behandlede varen til fri omsætning og henførte i overensstemmelse med importørens anmodning varen under position 15.13 i den fælles toldtarif (FTT) »margarine, compound lard og andet tilberedt spisefedt«, en position, der ikke fastsætter nogen begrænsning af vægtindholdet af mælkefedt. Da toldangivelserne i alle tilfælde ved kontrol havde vist sig rigtige, undlod man at foretage en undersøgelse af varen. Kun for de sidst indførte partiers vedkommende blev der af kompetente nationale myndigheder stikprøvevis foretaget en undersøgelse.

Inden toldbehandlingen af det sidst indførte parti var tilendebragt, trådte Kommissionens forordning nr. 496/69 af 18. marts 1969 (EFT 1969 (I), s. 100; org.ref. JO L 67, 1969, s. 7) i kraft.

Forordningen udelukkede compound lard med et indhold af mælkefedt på 65 vægtprocent eller derover fra position 15.13 og henførte sådanne varer til position 21.07 (»tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet«). Forordningens artikel 1 bestemmer nærmere, at de pågældende varer henhører under position 21.07 F,
- VIII, såfremt indholdet af mælkefedt er 65 vægtprocent eller derover men under 85 vægtprocent;

— IX, såfremt indholdet er over 85 vægtprocent.

Ved de før omtalte undersøgelser blev der ikke af toldvæsenets laboratorium (ZPLA) i de udtagene prøver fundet raffineret talg af hornkvæg, hvorimod indholdet af mælkefedt fandtes at ligge over 85 vægtprocent. I overensstemmelse med den nævnte forordning kom ZPLA således frem til, at de pågældende prøver ikke burde tariferes under position 15.13, men under position 21.07. Toldmyndighederne ændrede som følge heraf afgiften ved at henføre den pågældende vare til position 21.07 F IX i det omfang fedtindholdet lå over 85 vægtprocent. Den af tariferingsændringen følgende afgiftsforskel blev efterfølgende opkrævet af toldmyndighederne.

Importøren anfægtede denne afgiftsopkrævning for Finanzgericht München og påstod de omstridte varer tariferet under position 15.13. Dette blev imidlertid forkastet af Finanzgericht i dom af 9. februar 1972, da de pågældende varer efter rettens opfattelse henhørte under position 21.07 F IX. Importøren indankede denne dom til Bundesfinanzhof og denne ret har ved kendelse af 27. juli 1976 besluttet at udsætte sagen og i medfør af EØF-traktatens artikel 177 at forelægge Domstolen følgende spørgsmål:

»1. Skulle position nr. 15.13 i den fælles toldtarif, inden forordning EØF nr. 496/69 af 18. marts trådte i kraft, fortolkes således, at fedtblandinger bestående af

a) 85 % rent smørfedt (99,5 %)
10 % raffineret talg
5 % sesamolie

eller

b) 85 % smørfedt
5 % kvark
5 % skummetmælkspulver
5 % raffineret talg af hornkvæg

skulle henføres under denne psition?

2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: er forordning (EØF) nr. 496/69 af 18. marts 1969 gyldig eller er den ugyldig, fordi den ikke tydeliggør positionerne 15.13 og 21.07, men ændrer disse, og således ikke er omfattet af bemyndigelsen i forordning (EØF) nr. 97/69 af 16. januar 1969?«

2. I henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen er der indgivet skriftlige indlæg af selskabet »Gervais-Danone AG«, repræsenteret af advokat Fritz Modest, og af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, repræsenteret af sin juridiske konsulent Peter Kalbe.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

Ved kendelse af 26. januar 1977 har Domstolen i henhold til procesreglementets artikel 95, stk. 1 henvist nærværende sag til første afdeling.

II — Skriftlige indlæg i henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for Domstolen

A — Indlæg fra selskabet »Gervais-Danone«

Selskabet *Gervais-Danone* har under henvisning til en som bilag 1 til selskabets indlæg fremlagt sagkyndig rapport i første række gjort gældende, at de pågældende varer ikke blot er simple blandinger af forskellige fedtstoffer med et overvejende indhold af smør, men også af spiselige fedtstoffer, der er tilberedt. Det drejer sig nærmere betegnet om det, der i almindelighed kaldes »shortenings« (opnået ved texturering af olier eller fedtstoffer) og om »fedtemulsioner«.

Fedtstoffer eller fedtblandinger tilsat raffineret talg af hornkvæg, kvark og/eller skummetmælkspulver er bedre egnet til stegning end rene fedtstoffer, såsom smørfedt eller svinefedt. Disse stegeegen-

skaber forbedres betydeligt, når fedtstofferne yderligere er blevet omdannet ved texturering eller emulgering.

Selv om fedtblandinger, som for størstedelen består af smørfedt, ikke i forhold til andre blandinger frembyder strukturmæssige forskelle i henseende til stegeegenskaber, har sådanne blandinger i det mindste det fortrin at give den ønskede smørsmag. Dette er grunden til, at disse blandinger, navnlig »shortenings« og emulsioner, benyttes i fremstillingen af konditorvarer og kiks.

Herudover gør Gervais-Danone i retlig henseende gældende, at i overensstemmelse med artiklerne II a og II b i Bruxelles-konventionen af 15. december 1950 har den fælles toldtarif uden ændringer gentaget position 15.13 i den af toldsamarbejdsrådet i Bruxelles siden 1955 udarbejdede nomenklatur. Rådet for EØF har hermed udtrykt vilje til også at overtage den pågældende positions indhold og omfang. Domstolens faste praksis har netop anerkendt, at, selv om de forklarende bemærkninger, der er udarbejdet af toldsamarbejdsrådet før FTT's ikrafttræden, ikke er bindende, udgør de dog et væsentligt element ved fortolkningen af toldpositionerne, så længe fællesskabsmyndighederne på de pågældende indførslers tidspunkt ikke har udstedt kommentarer eller mere præcise bestemmelser.

Den omstændighed, at de fælles landbrugsordninger har ændret de økonomiske forbindelser og interessefordelingen mellem importører og eksportører i relation til de forskellige toldpositioner, berettiger ikke til at ændre toldpositionernes indhold og omfang, når disse gentages i den fælles toldtarif uden ændringer. En sådan ændring er kun tilladelig, såfremt selve toldpositionen ændres. En ændring af toldpositionerne er imidlertid overflødig inden for en fælles markedsordning. Denne giver nemlig andre midler til at forhindre forstyrrelser på markedet og til at undgå konkurrencefordrejninger uden at det er nødvendigt at ændre en toldposition: man kunne indføre en ordning med passende afgifter eller restitutioner.

De i toldposition 15.13 nævnte varer omfattes imidlertid netop af den fælles markedsordning for fedtstoffer, der er oprettet ved Rådets forordning nr. 136/66 af 22. september 1966 (EFT 1965-66, s. 193; org.ref. JO nr. 172, 1966, s. 3025).

Såfremt tilberedt spisefedt bestående overvejende af mælkefedt skabte forstyrrelser på markedet, kunne Rådet ved at ændre den nævnte forordnings artikel 2, stk. 1 have imødegået sådanne vanskeligheder ved at indføre afgifter eller restitutioner, men Rådet kunne på ingen måde søge at nå det samme resultat ved at omtarifere visse varer ved hjælp af kunstfærdige kommentarer.

Efter Rådets forordning nr. 97/69 af 16. januar 1969 (EFT 1969 (I), s. 10; org.ref. JO L 14, 1969, s. 1), der danner hjemmel for Kommissionens forordninger nr. 496/69 og 663/61 (EFT 1969 (I), s. 100 og s. 178; org.ref. JO L 67, 1969, s. 7, og L 86, s. 9) kan Kommissionen i øvrigt i henhold til den anden betragtning fastsætte bestemmelser med henblik på »nærmere [at] angive indholdet af positioner og underpositioner i den fælles toldtarif, uden at ordlyden ændres«.

Uanset den nævnte betragtning ikke er helt klart formuleret, kan man dog ikke drage den slutning, at Kommissionen, selv om den er bundet af en toldpositions ordlyd, dog ved at præcisere en positon kan ændre dens indhold og rækkevidde. En sådan praksis ville være udelukket i medlemsstaternes nationale retsordener, herunder i Forbundsrepublikken Tyskland, hvor man tværtimod anerkender et almindeligt retsprincip, hvorefter man ved fortolkningen af en retsakt ikke er bundet til den bogstavelige mening men til den faktiske hensigt og de målsætninger, der kommer til udtryk i retsakten.

Når forordning nr. 97/69 kræver, at Kommissionen ikke ændrer ordlyden af de positoner og underpositioner i den fælles

toldtarif, Kommissionen ønsker at præcisere, bemyndiger forordningen således ikke Kommissionen til at ændre indholdet og rækkevidden af de pågældende positioner og underpositioner.

Følgelig kan Kommissionen ikke vedtage forklarende forordninger, som i virkeligheden går ud på at ændre toldpositioner. Selv om der tilkommer Kommissionen en vid skønsbeføjelse ved tariferingen af nye varer, om hvilke der endnu ikke er fastlagt nogen praksis, kan denne skønsbeføjelse dog ikke være så vidtgående, at nye bemærkninger til positionerne kan indebære en ændring af toldpositioner.

Efter de anførte almindelige bemærkninger har Gervais-Danone gennemgået de to stillede spørgsmål.

1. *Vedrørende det første spørgsmål* har Gervais-Danone gjort gældende, at efter sin formulering og rækkevidde omfatter position 15.13 i FTT al tilberedt spisefedt, for så vidt varen ikke udtrykkeligt omfattes af en anden position. Det følger af udtrykkets sædvanlige betydning (»fedt« og ikke »olie«) og af en sammenligning med de forudgående toldpositioner, navnlig position 15.07 vedrørende »vegatabilske olier«, at position 15.13 hovedsagelig sigter til tilberedt spisefedt, i fast form eller hydrerede i modsætning til flydende olier.

Efter at have redegjort for, hvad der forstås ved udtrykkene »margarine« og »compound lard« i position 15.13, har Gervais-Danone anført, at udtrykket »andet tilberedt spisefedt« i samme position i betragtning af udtrykkets første og sidste led sigter til blandinger af fedtstoffer af enhver art (såsom compound lard) og fedtstofemulsioner (såsom margarine).

Men i øvrigt fremgår det af en sammenligning med de forudgående positioner i kapitel 15 samt af de almindelige regler 3 a og 3 b for fortolkningen af Bruxellesnomenklaturen, der gentages i EØF-Rådets forordning nr. 950/68, at alle øvrige tilberedte naturlige eller kunstige fedtstoffer skal tariferes i position 15.13 for så vidt fedt er varens karaktergivende bestanddel. Den pågældende position er således en kollektiv-eller opsamlingsposition for al fedt i fast form, der er tilberedt og som af den grund har mistet sit naturlige og rene præg samtidig med, at fedt er bibeholdt som karaktergivende bestanddel.

Det anførte bekræftes af de af toldsamarbejdsrådet i Bruxelles udarbejdede forklarende bemærkninger til position 15.13, der skelner mellem tre kategorier tilberedt spisefedt. Som det fremgår af den allerede nævnte sagkyndige rapport opfylder de omstridte varer mindstebetingelserne for den første og den anden af disse kategorier.

Man kan endvidere ikke bestride, at smør og smørfedt kan emulgeres og omdannes til emulsion på samme måde som andre faste og hydrerede fedtstoffer. En emulsion af smørfedt har således de samme egenskaber og giver de samme anvendelsesmuligheder som andre fedtemulsioner henhørende under toldposition 15.13. Det samme gælder blandinger af faste fedtstoffer, hvis overvejende bestanddel er smørfedt. Det ville ud fra toldsamarbejdsrådets synspunkt have været ulogisk ved nomenklaturens fastlæggelse at udelukke en emulsion eller en blanding af fedtstoffer på basis af smørfedt fra denne position. Det har toldsamarbejdsrådet da heller ikke gjort og EØF-Rådet har i sidste ende overtaget position 15.13, således som denne var vedtaget og fortolket af toldsamarbejdsrådet.

De grunde, Kommissionen anfører i forordningerne nr. 496/69 og 663/69 kan ikke stå for en nærmere prøvelse. Det er ikke rigtigt, at smørfedt ikke er et fedtstof i henhold til kapitel 15 i den fælles toldtarif og at det i toldtariffen ikke betragtes som et animalsk fedtstof men som et mejeriprodukt, således at en emulsion på basis af smørfedt ikke henhører under position 15.13. Bortset fra, at en sådan antagelse imødegås af Bundesfinanzhof i

forelæggelseskendelsen, er der grund til at bemærke:

– at den fælles toldtarif betragter og behandler smør og smørfedt både som et mejeriprodukt og som et animalsk fedtstof, hvilket er i overensstemmelse med de faktiske forhold;

– at tariferingen af en vare under forskellige kapitler også kendes i FTT med hensyn til mølleriprodukter, der afhængigt af stivelsesindholdet henhører enten under kapitel 11 eller under kapitel 23;

– at Kommissionen modsiger sig selv i forordning nr. 496/69, da den under position 21.07 kun henfører varer, der indeholder 65 vægtprocent smørfedt og derover. Dette medfører nemlig at en blanding af fedtstoffer indeholdende 64 % mælkefedt og hvis væsentlige bestanddel vedblivende er mælkefedt, efter denne forordning stadig henhører under toldposition 15.13;

– at løsningen i forordning nr. 496/69 ikke svarer til den praksis, der hidtil er fulgt af medlemsstaterne eller af flere af disse, navnlig forbundsrepublikken Tyskland, hvorefter en blanding eller emulsion af smørfedt bestående hovedsageligt af fedtstoffer hidrørende fra mælk tariferedes under position 15.13. Under forhandlingerne forud for forordning nr. 496/69 forsvarede de tyske delegationsmedlemmer i nomenklaturudvalget med styrke den opfattelse, at sådanne blandinger eller emulsioner med fedtindhold på over 65 vægtprocent tilsat andre fedtstoffer (svinefedt, talg etc.) henhører under toldposition 15.13. Det er i så henseende tilstrækkeligt at undersøge indlæggets bilag 2 og træffe bestemmelse om fremlæggelse af samtlige nomenklaturudvalgets dokumenter og sagsakter vedrørende forordning nr. 496/69;

– at de stater, der er medlemmer af samarbejdsrådet men ikke af Fællesskabet, fortsat tariferer de omstridte varer under position 15.13. Dette gælder Schweiz (jf. indlæggets bilag 3);

– at det er helt med urette, at Kommissionen på grundlag af det andet afsnit i de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen vedrørende kapitel 15.13 (»blandingerne ... kan være tilsat ..., stivelse ... eller vitaminer. De kan også indeholde smør ...«) i den anden og tredje betragtning til forordning nr. 666/69 modsætningsvis slutter, at smør vitterligt kun er tilladt som tilsætningsprodukt til margarine, compound lard og andet tilberedt spisefedt og dette kun i det omfang formålet hermed er at forbedre varerne, uden at disse mister deres væsentlige karakteristika. Havde toldsamarbejdsrådet virkeligt haft til hensigt at give den nævnte tilføjelse den rækkevidde, Kommissionen tillægger den, ville dette have været i strid med formulering, indholdet og rækkevidden af toldposition 15.13 og selv med kapitel 15, der omfatter al spisefedt og netop ikke har udelukket tilberedt smørfedt, der udgør et fra smør forskelligt produkt. Fra et teknisk synspunkt er det i øvrigt urigtigt, at tilsætningen af smørfedt til en fedtblanding bevirker, at de væsentlige karakteristika mistes eller ændres (jf. indlæggets bilag 1).

På grundlag af disse betragtninger foreslår Gervais-Danone, at det første spørgsmål besvares som følger:

»Toldposition 15.13 i den fælles toldtarif skulle, før forordning EØF nr. 496/69 af 18. marts 1969 trådte i kraft, fortolkes som omfattende blandinger og emulsioner af fedtstoffer bestående af:

a) 85 % rent smørfedt (99,5 %)
   10 % raffineret talg
   5 % sesamolie (hydreret)

eller

b) 85 % smørfedt
   5 % kvark
   5 % skummetmælkspulver
   5 % raffineret talg af hornkvæg

2. *Vedrørende det andet spørgsmål,* der angår gyldigheden af forordning 496/69, er Gervais-Danone af den opfattelse, at

denne forordning må sammenholdes med forordning nr. 663/69.

Forordning nr. 496/69 bestemmer, at fedtblandinger og fedtemulsioner, der indeholder 65 vægtprocent mælkefedt og derover, henhører under toldposition 21.07 F (og ikke længere 15.13). På den anden side bestemmer forordning nr. 663/69, at disse blandinger og emulsioner henhører under position 15.13, men kun såfremt deres indhold af mælkefedt ikke overstiger 10 vægtprocent.

De to forordninger modsiger hinanden. Antager man nemlig, at forordningen som »forklarende forordning« er gyldig, indebærer dette, at fedtemulsioner og fedtblandinger med et indhold af mælkefedt over 10 men under 65 vægtprocent vedblivende skulle tariferes under position 15.13 indtil forordning nr. 663/69 trådte i kraft. I dette tilfælde er det den sidstnævnte forordning, der må betragtes som ugyldig, idet den ændrer såvel forordning nr. 496/69 som selve toldpositionen.

Såfremt man deriomod betragter forordning nr. 663/69 som gyldig, er det forordning nr. 496/69, der bliver ugyldig.

De to forordninger kan således ikke begge være gyldige. Forudsættes det nemlig, at de begge er gyldige, er det vanskeligt at se, hvorledes fedtblandinger og fedtemulsioner med et indhold af mælkefedt over 10 men under 65 vægtprocent skal tariferes. Medens sådanne varer i henhold til forordning nr. 496/69 henhører under position 15.13, kan de efter forordning nr. 663/69 ikke tariferes under denne position: de henhører således hverken under position 15.13 eller position 21.07.

Faktisk er forordningerne nr. 496/69 og 663/69 begge ugyldige, da de ikke begrænser sig til at give bemærkninger til toldposition 15.13 men ændrer dennes indhold og omfang. Forordningerne går nemlig ud på gennem »bemærkninger« at fastsætte regler for en vares indhold af en anden vare for at denne kan tariferes i den ene eller anden toldposition. Reglerne om dette indhold er imidlertid selvmodsigende i de to forordninger, idet enten er grænsen på 10 vægtprocent mælkefedt rigtig og grænsen på 65 vægtprocent følgelig forkert, eller grænsen på 65 % er rigtig og grænsen på 10 % derfor forkert. Dette viser netop, at fastsættelsen af reglen om indholdet af visse bestanddele i et produkt eller i en blanding af produkter er rent vilkårlig og ikke kan ske i »bemærkninger«. En sådan fastsættelse og sådanne tariferinger på grundlag af et bestemt indhold kan for så vidt de er tilladelige kun ske i selve toldpositionen ved bestemmelser i deri indeholdte underpositioner. Et klassisk eksempel på denne fremgangsmåde gives ved tariferingen af mølleriprodukter henhørende under positionerne 11.01 og 11.02 og ved tarifering af varer i toldposition 21.07.

En afgrænsning på grundlag af et bestemt procentindhold vil altid ophæve det skøn, toldmyndighederne forudsættes at udøve ved tariferingen af varer under toldpositioner, der ikke indeholder betingelsen udtrykt i procenter, hvorfor en sådan afgrænsning uden undtagelse indebærer en ændring i selve tariffen.

Dette gælder netop de pågældende to forordninger. Selve de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen udelukker hverken fedtblandinger eller emulsioner på basis af mælkefedt, og har heller ikke fastsat betingelser udtrykt i procenter. Endvidere har den praksis, der hidtil er fulgt i en eller flere medlemsstater, været i overensstemmelse med den fortolkning af toldposition 15.13, der gives i disse bemærkninger, og forskellig fra den fortolkning, forordning nr. 496/69 er udtryk for. Endelig har såvel forordning nr. 496/69 som forordning nr. 663/69 ved tilføjelsen af den nævnte procentfastsættelse ulovligt ændret ordlyden af toldposition 15.13 og har hermed overtrådt forordning nr. 97/69.

Selv om det i øvrigt antages, at Domstolen anerkender gyldigheden af forordning nr. 496/69, måtte man tage hensyn til »retssikkerhedsprincippet«, således

som Domstolen allerede har givet udtryk for i sin retspraksis. I strid med den opfattelse, der hidtil var gældende og som endnu blev forsvaret i nomenklaturudvalget før vedtagelsen af forordning nr. 496/69, har Forbundsrepublikken Tyskland efter forordningens ikrafttræden med tilbagevirkende kraft henført fedtblandinger- og emulsioner på basis af mælkefedt, indført før den nævnte forordnings ikrafttræden, til position 21.07, fordi deres indhold af mælkefedt lå over 65 %. Den tyske regering har således foretaget en kovending og anvendt forordning nr. 396/69 med tilbagevirkende kraft, selv om denne ikke indeholder udtrykkelig bestemmelse om dens tilbagevirkende kraft.

Det før omtalte retssikkerhedshensyn er til hinder for en direkte eller indirekte anvendelse med tilbagevirkende kraft af forordning nr. 496/69.

På grundlag af disse bemærkninger har Gervais-Danone foreslået, at det andet spørgsmål besvares som følger:

»a) *principalt,*
forordning (EØF) nr. 496/69 af 18. marts 1969 er ugyldig, da den i stedet for at give bemærkninger til positionerne 15.13 og 21.07 i den fælles toldtarif ændrer disse og overskrider således sin hjemmel i forordning (EØF) nr. 97/69 af 16. januar 1969;

b) *subsidiært,*
selv om forordning nr. 496/69 af 18. marts 1969 er gyldig, kan den imidlertid ikke direkte eller indirekte anvendes med tilbagevirkende kraft af medlemsstaterne, da affattelsen af de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen også tillader en fortolkning, hvorefter fedtblandinger og -emulsioner med et indhold af mælkefedt over 64 % skulle tariferes under position 15.13.«

B — Indlæg fra EØF's Kommission

1. Vedrørende det første spørgsmål

Kommissionen har gjort gældende, at de toldpositioner, der kommer i betragtning ved tariferingen af smørfedt tilsat mindre mængder andre stoffer, er positionerne 04.03, 15.13 og 21.07.

Da de varer, der omhandles i alle de nævnte positioner, er omfattet af en fælles markedsordning, bør man ved afgrænsningen af de pågældende positioner tage hensyn til såvel den rolle, den fælles toldtarif spiller inden for de fælles markedsordninger, som til dens rent toldmæssige funktion.

a) Vedrørende fortolkningen af FTT's nomenklatur

Toldposition 21.07 omfatter »tilberedte næringsmidler«, der hverken er nævnt eller omfattet at andre positioner i FTT. Underpositionerne F II til F IX omfatter navnlig tilberedte næringsmidler, hvis vægtindhold af mælkefedt, talg af hornkvæg og sesamolie eller talg af hornkvæg, kvark og skummetmælkspulver giver en vare, der må betragtes som et »tilberedt næringsmiddel« i den pågældende toldpositions forstand. De omstridte varer kan således tariferes under denne toldposition, såfremt de ikke er »andetsteds tariferet«.

Men for det første er de ikke udtrykkeligt nævnt i nogen anden toldposition. Ganske vist nævner toldposition 15.13 »compound lard«, men tariferingen som sådan afhænger alene af varens objektive natur og sammensætning og ikke af importørens benævnelse af varen.

For det andet er de pågældende varer heller ikke omfattet af toldpositionerne 04.03 og 15.13.

Toldposition 04.03 isolerer nemlig »smør« fra rubrikken »mælk og mejeriprodukter« i kapitel 4. Denne positions anvendelsesområde er ikke begrænset til smør men omfatter i mangel af andre selvstændige toldpositioner andre former for mælkefedt.

Efter de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen vedrørende po-

sition 04.03 omfatter denne »smør, behandlet ved smeltning og genstørkning (»beurre fondu«), vandfrit smør, smørfedt, »ghee« (en art smør fremstillet af bøffelmælk) og harsk smør« (jf. bilaget til det skriftlige indlæg). Med hensyn til »beurre fondu« følger det af de forklarende bemærkninger til FTT vedrørende position 04.03, at denne betegnelse udover »beurre fondu« i egentlig forstand omfatter andre tilsvarende former for vandfrit smør.

Såfremt smør eller vandfrit smør er tilsat andre stoffer, er det således fremkomne produkt stadig smør i den i position 04.03 forudsatte betydning, såfremt produktet fortsat har karakter af smør eller vandfrit smør. Således omfatter den nævnte position for eksempel smør indeholdende meget små mængder urter, krydderier og aromastoffer, som hovedsageligt har til formål at forbedre smørrets smag af hensyn til visse forbrugere, og smør tilsat sesamolie benyttet som røbestof, som hverken påvirker varens smag eller anvendelse.

Holder man sig udelukkende til den af Gervais-Danone angivne sammensætning — til de under a) af den nationale ret anførte vare — synes et indhold af 10 % talg af hornkvæg og af 5 % sesamolie allerede at udelukke, at der kan tales om en tilsætning af ganske små mængder andre stoffer. Endvidere giver tilsætningen af ringe mængder talg af hornkvæg og sesamolie, der begge er uden lugt og smag, ikke smørret særlige egenskaber, karakteristika eller anvendelsesmuligheder, der er bedre end den normale vares.

Desuden er et indhold på 5 % sesamolie for lille til, at denne olie kan anses som en selvstændig og vigtig bestanddel af fedtstoffet. En tarifering under position 04.03 synes altså ikke udelukket.

Tilsvarende betragtninger kan anføres for den under b) af den nationale ret anførte vare. Udover talg af hornkvæg, som her forekommer i endnu mindre mængde, er der ved tilsætningen af kvark og skummetmælkspulver kun tilført den rene smørfedt to andre bestanddele af det fælles grundprodukt (mælken), som selv i normalt smør forekommer i små mængder. Endvidere udgør de anførte og sammenlagte mængder kvark og mælkepulver formentlig mere end en tilsætning af ganske små mængder som omhandlet i de forklarende bemærkninger til FTT vedrørende position 04.03.

Toldposition 15.13 henhører på den anden side i et kapitel, hvorfra smør og andre mælkefedtstoffer principielt er udelukket. Da de som »mejeriprodukter« er omfattet af kapitel 4 og genstand for særlige bestemmelser, kan de ikke samtidigt være animalske fedtstoffer som omhandlet i kapitel 15.

Position 15.13 isolerer fra de øvrige varer i dette kapitel to særlige fedt blandinger: »margarine« og »compound lard«. De omstridte varer er hverken det ene eller det andet. Med hensyn til betydningen af udtrykket »compound lard« synes betegnelserne »simili-saindoux« og »imitation lard« i de originale udgaver af Bruxellesnomenklaturen ikke at efterlade nogen tvivl om, at de udelukkende sigter til fedtblandinger på grundlag af svinefedt. Endvidere sigter udtrykket »Kunstspeisefett«, der er en oversættelse af de pågældende udtryk, efter tysk lovgivning kun til »tilberedte næringsmidler, der kan sammenlignes med svinefedt men hvis fedtindhold ikke udelukkende består af svinefedt«; dette forudsætter, at de pågældende produkter i det mindste for en del indeholder svinefedt. De her omstridte varer indeholder imidlertid ikke svinefedt.

Hvad endelig angår »andet tilberedt spisefedt« er det afgørende spørgsmål, om mælkefedt tilsat små mængder talg og sesamolie også kan betragtes som »tilberedt spisefedt«. FTT's ordlyd udelukker denne mulighed, idet det af denne fremgår, at mælkefedt er omfattet af en særlig toldposition (04.03) og at blandinger af mælkefedt med andre fedtstoffer og produkter udtrykkeligt omfattes af toldposition 21.07 som særlige tilberedte næringsmid-

ler. Der er derfor ingen grund til a priori at fortolke udtrykket »andet tilberedt spisefedt« i toldposition 15.13 i en anden betydning end det, udtrykket har i kapitel 15 i øvrigt, nemlig med udelukkelse af mælkefedt og produkter heraf som sigtende til animalske eller vegetabilske fedtstoffer, der ikke er nævnt i det pågældende kapitel. Udtrykket er således en kollektiv betegnelse, der tjener som »opsamlingssted«, hvilket position 21.07 er et andet eksempel på: tilberedte næringsmidler på basis af mælkefedt henhører under position 21.07, medens næringsmidler på grundlag af andre fedtstoffer omfattes af position 15.13. Man kan utvivlsomt finde mælkefedt tilsat et andet fedtstof i blandingerne i position 15.13, men kun i meget små mængder og i intet tilfælde som det eneste eller væsentligste fedtstof. Dette er i overensstemmelse med de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen, der angiver, at position 15.13 omfatter »fedtstoffer i fast form, tilberedt som næringsmiddel«, hovedsagelig bestående i blandinger af:

— forskellige animalske fedtstoffer
— animalske fedtstoffer og vegetabilske olier,
— animalske fedtstoffer og olier og vegetabilske olier,

som kan være hydrerede i forvejen. Selv om man antager, at de omstridte varer kan anses som blandinger af fedtstoffer, kan de dog ikke være blandinger af »forskellige animalske fedtstoffer«. Selv om mælkefedt efter almindelig sprogbrug kan betragtes som et »animalsk fedtstof«, kan det imidlertid ikke anses som sådan i FTT's terminologi og navnlig terminologien i kapitel 15, da det i position 04.03 henføres til »mejeriprodukterne« i kapitel 4. Intet tyder på, at de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen har villet tillægge udtrykket »animalske fedtstoffer« en anden betydning end den udtrykket har i nomenklaturen.

Endvidere udelukker de almindelige bestemmelser i indledningen til kapitel 15 udtrykkelig smør som omhandlet i position 04.03 fra kapitlet. Ganske vist afviser de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen ikke a priori et indhold af mælkefedt i varerne i position 15.13, men det fremgår af bemærkningernes ordlyd, at det i så tilfælde drejer sig om blandinger, hvor de nævnte fedtstoffer, selv om de kan spores, ikke er den eneste eller væsentlige fedtstofbestanddel. Endvidere bygger den praksis, toldsamarbejdsrådet og dets ansvarlige instanser har fulgt i forbindelse med disse bemærkninger, på de samme principper: man har aldrig overvejet at henføre blandinger bestående overvejende eller for en stor del af mælkefedt til »andet tilberedt spisefedt« i position 15.13, men at tarifere disse som tilberedte næringsmidler i position 21.07. Den praksis, Kommissionen og nomenklaturudvalget for den fælles toldtarif følger, bygger på den samme fortolkning.

Endelig har Kommissionen anført, at, når det efter de anførte betragtninger ikke kan antages, at varer, som nævnt af den nationale ret under a), kan tariferes i position 15.13, må denne tarifering så meget desto mere være udelukket for de andre under b) nævnte varer. En blanding af mælkefedt, kvark, mælkepulver og talg af hornkvæg er nemlig på grund af selve varens sammensætning et »tilberedt næringsmiddel, ikke andetsteds tariferet« som omhandlet i position 21.07.

b) Vedrørende tariferingen under hensyntagen til de fælles markedsordninger

Kommissionen har anført, at forordning nr. 13/64 for første gang underkastede mælk og mejeriprodukter, der omfattes af kapitel 4 i FTT, en fælles markedsordning, hvis funktion nu reguleres af forordning nr. 804/68 (EFT 1968 (I), s. 169; org.ref. JO L 148, 1968, s. 13). Afgrænsningen af forordningernes anvendelsesområde således som dette fulgte af nomenklaturen i kapitel 4 viste sig snart at være en hindring, idet den tillod et vist antal af de væsentligste forarbejdningsprodukter fra mælk og mælkefedt at falde uden for markedsordningen. Det var for

at imødegå disse vanskeligheder at forordning nr. 160/66 blev vedtaget (JO nr. 195, 1966, s. 3361). De toldmæssige bestemmelser for de af sidstnævnte forordning omfattede varer blev fastsat i forordning nr. 83/67 (JO nr. 81, 1969, s. 1597).

Blandinger af og tilberedte næringsmidler mælkefedt blev i denne forbindelse undtagelsesfrit henført under position 21.07 og ikke position 15.13. Indførselsafgifter tilpasset de på smør i medfør af forordning nr. 160/66 opkrævede afgifter blev kun opkrævet på varer henhørende under position 21.07, hvis afsnit F i denne forbindelse blev opdelt i flere underpositioner svarende til forskelligt indhold af mælkefedt.

Samtidigt blev samtlige varer i position 15.13 underkastet den fælles markedsordning for fedtstoffer, som forordning nr. 136/66 (JO nr. 172/3025, 1966) oprettede, hvorefter der kun skulle opkræves den bundne indførselstold efter FTT samt i tilfælde af dumping af et udligningsbeløb.

I 1966 var enhver tvivl i FTT's nomenklatur om den grundlæggende afgrænsning mellem positionerne 21.07 og 15.13 fjernet. Denne afgrænsning af anvendelsesområderne for forordningerne 160/66 og 136/66 er klart i overensstemmelse med den anførte fortolkning af FTT. Det er først hermed, at man kan forstå forskellen mellem indførselsordningen for varer i position 21.07 og ordningen for varer i position 15.13. Denne forskel ville miste sin mening, såfremt tilberedte næringsmidler på grundlag af smør, navnlig sådanne med et indhold af mælkefedt på 85 % og derover, i princippet henhørte under position 15.13.

I øvrigt er denne position blevet bundet i GATT i løbet af årene 1960-1961 og i forbindelse med disse forhandlinger er man aldrig gået ud fra, at tilberedte næringsmidler på grundlag af mælkefedt kunne sidestilles med margarine og compound lard.

c) Vedrørende de enkelte foranstaltninger inden for markedsordningerne

De foranstaltninger, der er truffet inden for den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, bekræfter denne opfattelse. I henseende til de i markedsordningen hjemlede interventionsforanstaltninger er varer af den pågældende art altid blevet behandlet som vandfrit smør, jf. position 04.03, eller som tilberedte næringsmidler, jf. position 04.03, eller som tilberedte næringsmidler, jf. position 21.07. Fællesskabet har ved flere lejligheder ved hjælp af kraftige prisnedsættelser søgt at afsætte smøroverskuddet fra interventionslagrene på betingelse af, at erhververne forpligtede sig til at anvende det pågældende smør til bestemte formål. I den periode, i løbet af hvilken de omstridte indførsler fandt sted, har Kommissionen den 26. juli 1968 tilladt at visse mængder »smørkoncentrat til køkkenbrug« blev udtaget af lagrene, og denne udtagne vare står i beskaffenhed, den vare, den nationale ret nævner under a), meget nær.

I øvrigt har forordning nr. 1354/68 (JO L 217, 1968, s. 6) tilladt lagerudtagning af smør på betingelse af, at erhververne påtog sig en forpligtelse til at udføre smørret efter forarbejdning til halvfærdige varer henhørende under positionerne 18.06 D II c) og 21.07 F II til 21.07 F IX. Tilsætning af kvark og mælkepulver til det produkt, den nationale ret nævner under b), er tilstrækkelig til, at det således frembragte produkt kan betragtes som et tilberedt næringsmiddel som nævnt i position 21.07.

På grundlag af de anførte betragtninger foreslår Kommissionen, at det første spørgsmål besvares på følgende måde:

»Position 15.13 i den fælles toldtarif skulle før forordning (EØF) nr. 496/69 af 18. marts 1969 trådte i kraft fortolkes således, at fedtblandinger bestående af
a) 85 % rent smørfedt (99,5 %)
   10 % raffineret talg
   5 % sesamolie

b) 85 % smørfedt
5 % kvark
5 % skummetmælkspulver
5 % raffineret talg af hornkvæg
ikke skulle tariferes under denne position.«

2. Vedrørende det andet spørgsmål

Kommissionen er af den opfattelse, at den ved de anførte betragtninger om, hvorledes toldpositionerne 04.03, 15.13 og 21.07 skal fortolkes og afgrænses med henblik på de omstridte varer, allerede har besvaret det stillede spørgsmål. Forordning nr. 496/69 indskrænker sig til at drage de logiske slutninger heraf og fastsætte disse i bindende tariferingsbestemmelser.

I øvrigt finder Kommissionen anledning til i denne forbindelse at erindre om visse principper, der allerede har fundet udtryk i sag 37/75 »Bagusat« (Sml. 1975, s. 1339):

— at en anden tarifering end den fastsatte efter toldtariffens ordlyd er mulig er ikke tilstrækkeligt til at antage, at det drejer sig om en utilladelig og i forordning nr. 97/69 uhjemlet ændring af toldtariffen;
— af hensyn til deres funktion og retssikkerhedsprincippet kan tariferingsforordninger kun kendes ugyldige, såfremt de indeholder bestemmelser, der åbenbart er i strid med ordlyden, ordningen og tariferingsreglerne, er åbenbart vilkårlige og fejlagtige og ikke længere berettiges af materielle grunde;
— tariferingsforordningerne har ikke alene retssikkerheden som formål, men søger også at sikre en ensartet fortolkning og anvendelse af FTT i samtlige medlemsstater. Det er derfor sådanne forordninger hovedsageligt finder anvendelse i tilfælde, hvor medlemsstaternes kompetente myndigheder indtager forskellige synspunkter i tariferingsspørgsmål og hvor fortolkningens ensartethed kun kan sikres ved en for samtlige myndigheder bindende fællesskabsbestemmelse; er der ingen uoverensstemmelse mellem de nationale forvaltninger, er vedtagelsen af forklarende bemærkninger og tariferingsudtalelser tilstrækkelige til at sikre en ensartet anvendelse af toldtariffen;
— at en tariferingsforordning ikke svarer til fortolkningen af toldtariffen i visse medlemsstater kan ikke berettige til at antage, at den pågældende forordning er ugyldig: i så tilfælde er det ikke forordningen der bør annulleres, men den tarifering, der anvendes i den pågældende medlemsstat, der bør ændres.

På grundlag af disse betragtninger er Kommissionen af den opfattelse, »at forordning (EØF) nr. 296/69 er gyldig.«

III — Den mundtlige forhandling

Selskabet Gervais-Danone og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har fremsat deres mundtlige indlæg i retsmødet den 10. februar 1977.

Da Kommissionen i sine skriftlige indlæg har anført, at det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed ved undersøgelser af blandinger at påvise små mængder talg som i sagen omhandlet, har selskabet Gervais-Danone fremlagt en sagkyndig rapport, der fastslår, at et indhold af talg på 10 eller 5 % i blandinger kan påvises med tilstrækkelig sikkerhed.

Generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i retsmødet den 9. marts 1977.

Præmisser

1 Ved kendelse af 27. juli indgået til Domstolen den 13. september 1976 har Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt to spørgsmål, dels om, hvorvidt 15.13 i den fælles toldtarif finder anvendelse på visse blandinger af fedtstoffer og dels, såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, om gyldigheden af Kommissionens forordning nr. 496/69 af 18. marts 1969 (EFT 1969 (I), s. 100; org.ref. JO L 67, 1969, s. 7) om tarifering af varer under position 21.07 F VIII og IX i den nævnte toldtarif;

2 spørgsmålene stilles i forbindelse med en retssag angående tariferingen af en vare, der er indført fra et tredjeland til Forbundsrepublikken Tyskland i flere partier mellem den 20. december 1968 og den 22. marts 1969, og som af importoren er betegnet »compound lard« som omhandlet i position 15.13 i den fælles toldtarif;

i medfør af den førnævnte forordning nr. 496/69 har toldmyndighederne tariferet varen under position 21.07 F IX (»tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet. Andre varer ... med indhold af mælkefedt på 85 vægtprocent og derover«), da varens indhold af mælkefedt (smørfedt) viste sig at ligge over 85 vægtprocent;

3 importøren har bestridt denne tarifering og gjort gældende, at forordning nr. 496/69, der trådte i kraft før toldformaliteterne for det sidst indførte partis vedkommende var tilendebragt, endog med tilbagevirkende gyldighed ændrer anvendelsesområdet for positionerne 15.13 og 21.07 og følgelig er i strid med de pågældende positioners ånd og bogstav og derfor går ud over de beføjelser, der er tillagt Kommissionen i Rådets basisforordning 97/69 af 16. januar 1969 (EFT 1969 (I), s. 10; org.ref. JO L 14, 1969, s. 1);

Kommissionen har anført, at forordning nr. 496/69 alene giver en bindende fortolkning af den pågældende position gennem en tydeliggørelse af det indhold og omfang, positionen havde, også før forordningen trådte i kraft.

4 Ved sit første spørgsmål ønsker den nationale ret oplyst, om position 15.13 i den fælles toldtarif, før forordning nr. 496/69 trådte i kraft, skulle fortolkes således, at den omfattede tilberedte næringsmidler bestående af:

— for de to første partiers vedkommende:

85 % rent smørfedt (99,5 %)
10 % raffineret talg
5 % sesamolie

— og for de andre partiers vedkommende:

85 % smørfedt
5 % kvark
5 % skummetmælkspulver
5 % raffineret talg af hornkvæg;

såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, ønsker retten i sit andet spørgsmål oplyst, om forordning nr. 496/69 af 18. marts 1969 er gyldig, eller om den er ugyldig, fordi den ikke blot har tydeliggjort men har ændret positionerne 15.13 og 21.07 og således ikke har hjemmel i forordning nr. 97/69 af 16. januar 1969.

5 Position 15.13 i den fælles toldtarif omfatter varer betegnet som „margarine compound lard og andet tilberedt spisefedt";

af det stillede spørgsmål fremgår det, at det fedtstof, der er den væsentlige bestanddel af de af den nationale ret beskrevne varer, er smørfedt, hvortil er tilsat mindre mængder vegetabilske og animalske fedtstoffer;

6 i de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen og i de forklarende bemærkninger til den fælles toldtarif anses »smørfedt« som et af de produkter, der falder ind under begrebet »smør«, som omhandles i position 04.03 i kapitlet om bl. a. »mælk og mejeriprodukter«;

i de forklarende bemærkninger til denne position i den fælles toldtarif anføres det endvidere, at tilberedte næringsmidler indeholdende »fedt af smør« henhører under position 21.07;

de nævnte forklarende bemærkninger, der opregner de af position 21.07 omfattede varer, bekræfter bl. a. i litra D II, at de fedtstoffer, der indgår i de af positionen omfattede tilberedte næringsmidler, er »mælkefedt«;

7 efter det således anførte og uanset importørens benævnelse kan de i spørgsmålet omhandlede varer på grund af deres hovedindhold af fedtstof

ikke anses som tilberedte næringsmidler under position 15.13, der vedrører andre vegetabilske eller animalske fedtstoffer såsom margarine og compound lard;

selv om de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen ikke udelukker, at blandinger af animalske fedtstoffer kan henføres under position 15.13, fremgår det af bemærkningernes ordlyd, at det i så tilfælde drejer sig om blandinger, i hvilke mælkefedt, herunder smørfedt, ikke er den væsentligste bestanddel;

tilberedte næringsmidler indeholdende 85 % smørfedt bør anses som blandinger bestående hovedsageligt af mælkefedt;

selv om sådanne blandinger tilsættes vegetabilske olier eller raffineret talg af hornkvæg eller af anden oprindelse, er dette ikke tilstrækkeligt til at begrunde en tarifering under position 15.13, da en sådan tilsætning af ganske små mængder ikke på afgørende måde ændrer varens indhold af mælkefedt;

tilsætning af skummetmælkspulver eller af kvark kan så meget desto mindre have en sådan virkning, som disse stoffer selv er afledte produkter af mælk.

8 Dette resultat er i øvrigt i overensstemmelse med opbygningen af position 21.07 og med den funktion, denne position har i forbindelse med foranstaltningerne inden for den fælles landbrugspolitik med hensyn til mejeriprodukter og animalske fedtstoffer;

de af kapitel 4 i den fælles toldtarif omfattede mælke- og mejeriprodukter er nemlig, efter at Rådets forordning nr. 13/64 af 5. februar 1964 trådte i kraft, underlagt en fælles markedsordning;

Rådets forordning nr. 160/66 af 27. oktober 1966 (JO nr. 195, 1966, s. 3361) om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter, der er udstedt inden for rammerne af denne markedsordning, har i bilaget anført »tilberedte næringsmidler indeholdende mejeriprodukter« blandt de varer, der henfører under position 21.07 i den fælles toldtarif;

derimod er tilberedt spisefedt under toldposition 15.13 ifølge artikel 2 i Rådets forordning nr. 136/66 af 22. september 1966 (EFT 1965-66, s. 193; org. ref. JO nr. 172, 1966, s. 3025) om den fælles markedsordning for andre fedtstoffer end mælkefedt, omfattet af anvendelsesområdet for denne markedsordning;

denne afgrænsning af de respektive anvendelsesområder for de førnævnte forordninger 136/66 bekræfter, at i den fælles toldtarif henhører tilberedte

næringsmidler, der hovedsageligt består af mælkefedt, under position 21.07, hvorfor de ikke kan være omfattet af position 15.13.

9 Af de anførte grunde må det første spørgsmål besvares således, at position 15.13 i den fælles toldtarif selv før ikrafttrædelsen af Kommissionens forordning nr. 496/69 af 18. marts 1969 skulle fortolkes således, at den ikke fandt anvendelse på blandinger af fedtstoffer bestående af:

85 % rent smørfedt (99,5 %)

10 % raffineret talg

5 % sesamolie

eller af

85 % smørfedt

5 % kvark

5 % skummetmælkspulver

5 % talg af hornkvæg

10 Da det andet spørgsmål kun er stillet for det tilfælde, at det første spørgsmål besvares bekræftende, kræver det ingen besvarelse.

Vedrørende sagsomkostningerne

11 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har indgivet indlæg til Domstolen, kan ikke godtgøres;

da retsforhandlingerne i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser,

kender

DOMSTOLEN (første afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der ved kendelse af 27. juli 1976 er forelagt den af Bundesfinanzhof, for ret:

Toldposition 15.13 i den fælles toldtarif skulle selv før ikrafttrædelsen af forordning nr. 496/69 af 18. marts 1969 fortolkes såle-

des, at den ikke fandt anvendelse på blandinger af fedtstoffer bestående af:

85 % rent smørfedt (99,5 %)

10 % raffineret talg

5 % sesamolie

eller af

85 % smørfedt

5 % kvark

5 % skummetmælkspulver

5 % talg af hornkvæg

Donner Mertens de Wilmars Bosco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 23. marts 1977.

A. Van Houtte
Justitssekretær

A. M. Donner
Formand for første afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT J.-P. WARNER FREMSAT DEN 9. MARTS 1977 [1]

Høje Ret.

Denne sag er forelagt Domstolen i form af en anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof. Appellant for denne ret er Gervais-Danone AG. Indstævnte er Hauptzollamt München-Mitte.

Det spørgsmål, parterne tvistes om, er tariferingen i den fælles toldtarif (FTT) af visse varer, appellanten indførte fra Schweiz til Forbundesrepublikken Tyskland i flere partier. Importen skete mellem den 20. december 1968 og den 22. marts 1969. I de tolddokumenter, der blev indgivet på appellantens vegne, blev varerne i hvert tilfælde beskrevet som »compound lard«. I forelæggelseskendelsen betegnes de mere neutralt af Bundesfinanzhof som »blandninger af fedtstoffer«.

For de to første partiers vedkommende blev varens sammensætning i de tolddokumenterne bilagte fakturaer angivet som: 85 % smørfedt, 10 % raffineret talg

1 — Oversat fra engelsk.